

Nº 20. De hœ vitæ Ioannis Evangelistæ commentarius (λατ.).

Nº 21. De differentiis Græcorum et Latinorum in ceremoniis ecclesiasticis et fide. (λατ.)

Nº 22. Conciliorum Ferrariensis et Florentini acta pleniora, notis et animadversionibus illustrata. (λατ.).

Nº 23. De schismate Græcorum historia (λατ.).

Nº 24. De Ptolemæis, Aegypti regibus. (λατ.)

Nº 25. Anachronismos. Carmine Græco. (Ελλ-λατ.).

Nº 26. Historia astrologica. (λατ.).

Nº 27. De magnete libri III. (λατ.).

Nº 28. In Pselli libellum de mirabilibus auditionibus schediasma (λατ.).

Nº 29. Vetus Tacito lectio restituta. (λατ.)

Nº 30. Carminum Græcorum Sylva (Ελλ-λατ.)

Nº 31. De Academiis Orbis, et earum institutione. (λατ.).

Nº 32. Ecclesiæ Orientalis historia. (λατ.)

Nº 33. Homerusa calumniis vindicatus (λατ.).

Nº 34. Excercitationes contra recentiorum calumnias in antiqui ævi scriptores et lumina. (λατ.).

Nº 35. De conscribendis Epistolis. (λατ.).

Nº 36. Notæ in B. Alanum de complactu naturæ (λατ.).

Nº 37. De poetica excercitationes adversus hypocriticos recentiores. (λατ.).

Nº 38. De Ecclesiastica musica Græcorum vetustiorum et recentiorum. (λατ.).

Nº 39. Sancti Isidori Chiensis Martyrium. (Ελλ-λατ.).

— Αρχ. «Κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κτλ.

Nº 40. Vita Sancti Cosmæ Melodi. (Ελλ-λατ.).

— Αρχ. «Τιμὴν ἔστιν ἄξιον τοὺς ἐφευρηκότας τὰ κάλλιστα» κτλ.

Nº 41. Methodii Patriarchæ Constantinopolitani vita (Ελλ-λατ.).

— Αρχ. «Μεθόδιος πατὴρ μὲν ἦν» κτλ.

Nº 42. Synodus sub Emmanuele Comneno, Imperatore Byzantino, contra Soterichum et socios. (Ελλ-λατ.).

— Αρχ. «Ἐπειδὴ ὁ μακρὸς χρόνος καινὸν αἰεὶ τι προτρεχεται» κτλ.

Nº 43. Tomus Synodicus contra Ancyranum (Ελλ-λατ.).

— Αρχ. «Ἡ μὲν οὖν παρὰ τῶν χρηματισάντων τούτων Ἀγκύρας τε».

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΟΡΑΗ.

(18α φολιάδ. 442.)

Τῷ Κ. Α. Κοντοσταύλῳ, (εἰς Ἰδραν.)

Ἐκ Παρισίων, 23 Ὀκτωβρίου, 1822.

Καλὴ καὶ φρόνιμε συμπατριῶτα,

Ἡ ἐπιστολή σου 12 Σεπτεμβρίου μοῦ κατεσπύραξε τὰ σπλάγχνα, καὶ παρηγορίαν ἄλλην εἰς αὐτὴν δὲν εὔρηκα παρὰ τὴν φιλόστοργόν σου περὶ τῆς πατρίδος φροντίδα. Δὲν ἀπελπίζομαι δι' αὐτὴν, ἐνόςσῃ ἔχει ἀκόμῃ τέκνα ὅμοια τοῦ Κοντοσταύλου.

Οὐδ' ἐγὼ, φίλε μου, ἔμεινα παντάπασιν ἄφροντις περὶ τῆς δυστυχιστάτης Χίου. Καὶ πρὶν μὲ γράψης, ἢ μὲ γράψῃ τις ἄλλος, ἔγραψα τὴν 11 Ἰουλίου πρὸς τὸν Βαρδάκην δεόμενος νὰ βοηθήσῃ τὴν πατρίδα εἰς ἐξαγορὰν τῶν αἰχμαλώτων. Ἐδῶ κλεισμένην σοῦ στέλλω τὴν ἀπόκρισίν σου, ἥτις κατ' ὀργὴν Θεοῦ, διὰ νὰ μοῦ διπλώσῃ τὴν λύπην, μοῦ ἤλθε τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, ὅτε ἀνεγίνωσκα τὴν ἰδικήν σου. Ἐὰν μὲ ἐλύπησε, δὲν μ' ἀπέλπισεν ὅμως· λαμβάνων ἀφορμὴν εὐλογον ἀπὸ τὴν ἐπιστολήν σου, τὸν ἐξανάγραψα πάλιν τὴν 19 τοῦ παρόντος, τῆς ὁποίας καὶ αὐτῆς σὲ πέμπω τὸ ἴσον.

Ἡ περὶ τῆς Νέας Χίου πρόθεσίς σου διαφέρει ἀπὸ τὴν ἰδικήν μου, τὴν ὁποίαν ἐκοινώνησα δι' ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ περασμένου ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος (δὲν ἐνθυμοῦμαι διότι δὲν ἐκράτησα ἴσον). Παρακαλῶ τὸν Ἀργέντην νὰ σοῦ στείλῃ καὶ αὐτῆς τὸ ἴσον μεταγράφων ἀπὸ τὴν πρὸς τοὺς ἐν Μασσαλίας Χίους ἐπιστολήν μου. Ἰσως σοῦ τὸ στείλῃ ἀπὸ τὴν Λόνδραν ὁ Φραγκιάδης. Τὸ ἐδῶ ἴσον μοῦ τὸ ἐπῆρεν ὁ Φραγκόπουλος, ὅστις ἐκίνησε σήμερον πρὸς τὴν Μασσαλίαν, ἀφῆσας ἐδῶ τὸν υἱόν του νὰ σπουδάσῃ. Ὁ Φραγκόπουλος εἶναι ἄνθρωπος φρόνιμος, καὶ πραγμάτων καὶ προσώπων ἐμπειρος, καὶ ζηλωτής, καθὼς σὺ, τῆς εὐδαιμονίας τῆς πατρίδος. Κάμε νὰ τὸν γνωρίσῃς δι' ἀλληλογραφίας. Ἡ ὀδυνηρὰ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν εὐρισκόμεθα, ἀπαιτεῖ φρονίμων ἀνδρῶν ἐνωσιν καὶ σύμπνοιαν. Γνωρίζεις τὸ «Ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα». Δὲν σὲ λανθάνει οὐδὲ τὸ, «Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις ὀχυρὰ κτλ.». Ἐνδεχόμενον (μὲ εἶπε) νὰ περάσῃ καὶ εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ὅπου ἔχει πολλοὺς φίλους καὶ γνωρίμους, ὡς διατρίψας ἐκεῖ πολὺν καιρὸν, μὲ ἐλπίδα καλοῦ τινὸς διὰ τὴν πατρίδα. Ἡ πατρίς, συμφερώτερον καὶ ἐνδοξότερον μὲ φαίνεται νὰ μείνῃ ὥς ἦτο, Παλαιὰ Χίος, ἀνανεομένη εἰς τὴν αὐτὴν γῆν τῆς γενεσιᾶς των ἀπὸ τὰ μείναντα τέκνα τῆς. Ἡ Χίος δὲν εἶναι· τρόπος νὰ μείνῃ εἰς χεῖρας τῶν

Μουσουλμάνων. Ὅπως ἂν ᾦναι, ὁ καιρὸς εἶναι διδάσκαλος. Τὸ παρὸν, ἡ μεγαλητέρα φροντίς, ἡ μᾶλλον ἡ μόνη φροντίς, πρέπει νὰ ᾦναι, νὰ ἐξαγοράσωμεν ὅσους δυνάμεθα ἀδυνάτους νὰ ἐξαγορασθῶσιν ἐκ τῶν ἰδίων. Ἄν ᾦναι πτωχοὶ καὶ ἄποροι, ἃς φροντίσωσι καὶ αὐτοὶ νὰ ζήσωσι μὲ τοὺς κόπους τῶν, σκορπίζομενοι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὰς νήσους, ἢ καὶ στρατευόμενοι κατὰ τοῦ τυράννου, ἕωσθ' νὰ φανῇ καὶ δι' αὐτοὺς τύχη καλλυτέρα. Ἀρκετὴν εὐεργεσίαν τοὺς κάμνετε ἐλευθερόντες αὐτοὺς ἀπὸ χειρὸς Τούρκων, οὐδ' εἶναι δίκαιον νὰ προσμένωσιν ἄλλο τι κατὰ τὸ παρὸν. Ὅστις ἔχει λογικὴν καὶ δύο χεῖρας, καὶ δὲν ἔχει πῶς νὰ τροφῇ, εἶναι καὶ τροφῆς καὶ ζωῆς ἀνάξιος.

Περὶ τῶν ὁποίων μοῦ χαρακτηρίζεις προσώπων, τοὺς ἐγνώρισα πρὸ πολλοῦ, καὶ τοὺς ἐζύγισα καθ' ἓνα πόσον βραδί. Ἔτι θέλεις, φίλε; «Ἄνδρ' ἀγαθὸν γενέσθαι χαλεπὸν, χειρὶ καὶ ποσὶ καὶ νόφ' τετράγωνον, ἄνευ ψόγου τετυγμένον,» εἶπ' ἕνας ἀπὸ τοὺς ποιητὰς μας. Οἱ τετράγωνοι παντοῦ καὶ πάντοτε ἐγεννήθησαν ὀλίγοι· οἱ πλείότεροι εἶναι στρογγύλοι, καὶ κατρακυλοῦν ἐδῶ κ' ἐκεῖ ὅπου τοὺς κινήσῃ ἡ τύχη, ἡ ὅπου τοὺς φυσήσῃ τοῦ ἰδίου συμφέροντος ὁ ἀνεμος. Ἄν βλέπεις τί γίνεται εἰς τὴν Πελοπόννησον;

Τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα ἐκδίδω τὰ *Ἠθικά* τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τὸν *Στρατηγικόν* τοῦ Ὀνησάνδρου. Τὰ *Ἠθικά* τοῦ φιλοσόφου μας σκοπὸν ἔχουν νὰ κάμνωσι τοὺς ἀνθρώπους τετραγώνους· ἀλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ κατὰσταθῇ τοιοῦτος, ὅστις δὲν ἐτετραγωνίσθῃ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας μὲ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν; δισταζῶ.

Τὰ *Ἠθικά* ταῦτα τόμον ἓνα, καὶ τὸν Ὀνήσανδρον εἰς ἄλλον ἓνα, μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρω τὴν δαπάνην (τὴν ὁποίαν δὲν ἐπλήρωσα ἀκόμη), μηδὲ τολμῶν διὰ τὰς δυστυχεῖς περιστάσεις νὰ τὴν ζητήσω ἀπὸ κανένα, ἐπενόησα νὰ τὴν προβάλλω δι' ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς πρὸς ὅλους τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς φωτισμένης Εὐρώπης εὐρισκομένους Χίους, μὲ κέρδος αὐτῶν καὶ ζημίαν ἰδικήν μου, τὴν ὁποίαν ὑποφέρω μετὰ χαρᾶς. Λέγω πρὸς αὐτοὺς νὰ λάβωσι κοινῶς 250 σῶματα ἀπὸ τὰ *Ἠθικά* καὶ ἄλλα τόσα ἀπὸ τὸν Ὀνήσανδρον εἰς τὴν τιμὴν αὐτὴν τῆς δαπάνης τοῦ τύπου καὶ τοῦ χαρτίου, προσθέτοντες εἰς αὐτὴν ἐν 10% ἂν θέλωσι, ἢ οὐδὲ τοῦτο ἂν δὲν θέλωσι. Εἰς τοιαύτην τιμὴν λαμβάνοντες καὶ μοιράζοντες αὐτὰ εἰς τὴν Ἑπτανήσον καὶ εἰς τὴν Ἰῶρον (καὶ προνοοῦντες νὰ μὴ χαρίζωσι τίποτε, ἐπειδὴ δὲν εἶναι τὴν καὶ καὶ χάρισμα), ἐμποροῦν καὶ γρηγορώτερά νὰ τὰ πωλήσωσι, καὶ πολὺ εὐθηνότερα ἀπ' ὅ,τι πωλοῦνται ἀπὸ τοὺς ἐδῶ βιβλιοπώλας. Δουλοῦσθαι συνθήκη καὶ εἰς αὐτοὺς θέλ' εἶσθαι ἀναμ-

φιδύλως πλέον ἐπικερδῆς παρὰ ζημιώδης, καὶ εἰς ἐμὲ μέλλει νὰ δώσῃ τὴν εὐκολίαν νὰ ἐπιχειρήσω καμίαν ἄλλην ἐκδοσιν, ἂν καταδικασθῶ εἰς μακρύτεραν ζωὴν. Προσμένω τὴν ἀπόκρισίν των. Ἴσως σοῦ στείλουν ἀπὸ Μασσαλίαν καὶ ταύτης μου τῆς ἐγκυκλίου τὸ ἴσον.

Εὐθὺς ὅταν ἀπολαύσῃς τοὺς συγγενεῖς σου, μὴν ἀμελήσῃς νὰ μὲ τὸ κοινωνήσῃς.

ἔχεις λοιπὸν σκοπὸν νὰ μακρύνῃς τὴν αὐτοῦ διατριβὴν σου, ἐπειδὴ ζητεῖς ἐφημερίδα πολιτικὴν. Ἐστειλὲ τὸν Φ. Φουρνιράκη εἰς τοῦ Γαλλιᾶν, καὶ προσμένω ἀπόκρισιν. Ἡ ἐφημερίς ὅμως μὲ φαίνεται ὅτι εἶναι πολὺ εὐθηνότερα παρ' ὅτι τὴν νομίζεις.

Ὁ Φ. Φ. δὲν ἐπέστρεψεν ἀκόμη, καὶ ὁ ταχυδρόμος μὲ βιάζει νὰ κλείσω τὴν ἐπιστολήν. Μείνε λοιπὸν ἡσυχος διὰ τὴν ἐφημερίδα, ἥτις μέλλει κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου νὰ πέμπεται κανονικῶς πρὸς τὸν Ἀργέντην. Εὐτύχει! Ὁ φίλος Κ.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ καὶ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ,

Φυλλιδιον 455.

Σελ. 42, ἐπιγρ. Γ. στίχ. 5, γράφει *Εὐμένει*.

Σελ. 43, αὐτόθι, στίχ. 10 — 14, ? *Εἰς* | *Κυπά* || *ρι* | *σσοῦ* || ? *πο* | *μυή* || ? *βασι* | *εἰ* || ? *Πτολεμ* | *αἰώ*, (Σημ. Εἰ μὲν τὰ ἐν στίχῳ 12 — 13 οὕτω παρὰ τοῦ πρὸ ἐμοῦ ἐκδόντος τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναπληρούμενα χάσματα (1) ἀπαρτίζουσι τὴν ἀληθῆ τοῦ λίθου γραφὴν, ὡς κἄμοι συνδοκεῖ, εἰκὸς τότε τὸν 14 στίχον ἀποκρύπτειν τῶν Πτολεμαίων τινά, καὶ ἴσως τὸν Φιλάδελφον, περὶ οὗ ἴδε τὰ ἐν ἐπιγραφῇ Η. σημειούμενά μοι. Ἀπορία δ' ἔχει με ἐν τούτοις πῶς παρέλιπεν ὁ εὐπαίδευτος ἐμοὶ δὲ πεφιλημένος ἐκδότης καταλέξαι ἐν τῇ ἐχομένῃ καταγραφῇ τῶν παρὰ Κώοις ἐορτῶν καὶ τὰ ἐν στίχ. 2 *Ποσειδῶνια*. Οὐμὴν ἀλλὰ καὶ ἑτέρας τις, τὰ *Θαλίσια*, περὶ ἧς σεσημειώταί μοι ἐν τῇ αὐτῇ Η. ἐπιγραφῇ, συγκαταλεκτέα ἐστὶ ταῖς παρὰ Κώοις ἐορταῖς). — στίχ. 20, ? *Επὶ* | *Δάλιον*.

Σελ. 44, ἐπιγρ. Ε. στίχ. 16, *Τιμοθέου*. — στίχ. 17, *Δόρκωτος*. — στίχ. 20, *Ἀλέξανδρος*. — στίχ. 28, *Λυκαίου* (περιελὼν τὸ *sic*).

Σελ. 45, ἐπιγρ. Η. στίχ. 6, *καιραί*. — στίχ. 7, *τοί*. — στίχ. 18, ἐν στίχ. 9 *Δαμάτριον*. — στίχ. 23 *Leunclav. Jur.* — αὐτ. ἐπιγρ. Θ. στίχ. 18, *Λύκαιος*. — στίχ. 42, *μηροί*.

Σελ. 46, ἐπιγρ. ΙΑ. στίχ. 7, ? *Φεῖ* | *δωρος*.

Σελ. 47, στίχ. 12, ἀρχομένης ἡδῆ.

Σελ. 48, ἐπιγρ. ΚΒ. (κατὰ Βέργμαννον), στίχ. 7. ἀγαστάτη.

(1) Ἰδε Πανδ. τόμ. ΙΖ' σελ. 430. Σημειώσθαι δ' ἔτι ἡ τῶν ἐμῶν ἀπογράφων ἀποστολὴ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Πανδώρας συνακέρηται τῇ ἐκτυπώσει τῶν τοῦ κ. Σ. Κ. Πανταλίδου. Τῆς δ' ἐκτυπώσεως αὐτῶν ἡ βραδύτης οὐκ ἄλλην ἔχει αἰτίαν, ὡς ἐγώμαι, ὅτι μὴ τῆς τοῦ συγγράμματος ἑλκὸς τὴν περιστάσιν. Σεσημειώταί μοι δὲ τοῦτο, ἵνα μὴ ὑπολάβῃς ὁ φίλος ὅτι ἐγώγωσκον ἐκ τοῦ προτέρου τὴν κατ' αὐτὴν ἐκδοσιν.